سورة الأنعام

سوره انعام مكی است وآن يك صدو شصت وپنج ياشش آيت و بيست ركوع است

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاينده مهربان .

الحمد لله الذي خلق السماوات والأرض وجعل الظلمات
والنور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون ①

ستائش آن خدای راست که آفريدآسمان هاوزمين راوپيداكرد تاريكی ها و روشنی بازكافران باپروردگار خويش برابرمی كنند[1] (١) .

هو الذي خلقكم من طين ثم قضى أجلا وأجل مسمى
عنده ثم أنتم تمترون ②

اوست آنکه بيافريد شمارا از گِل بازمقرركردوقت مرگ را ومدتی معين هست نزديك او[2] بازشماشك می كنيد(٢) .

وهو الله في السماوات وفي الأرض يعلم سركم وجهركم
ويعلم ما تكسبون ③

واوست خدا[3] درآسمان ها ودرزمين می داند پنهان شماراو آشكارشمارا وميداند آنچه عمل می كنيد (٣) .

وما تأتيهم من آية من آيات ربهم إلا كانوا
عنها معرضين ④

ونمی آيد به كافران هيچ نشانه ازنشانه های پروردگار ايشان الاازآن رو گردان شدند (٤) .

فقد كذبوا بالحق لما جاءهم فسوف يأتيهم أنباء ما كانوا
به يستهزءون ⑤

پس بدرستيكه تكذيب كردند حق را (يعنی رسول را وآنچه آورده بود ازقرآن ودين حق) چون آمدايشانرا پس خواهد آمد بايشان جزای آنچه بوی تمسخر ميكردند[4] (٥) .

ألم يروا كم أهلكنا من قبلهم من قرن مكناهم في الأرض

آيا نديده اند كه چه قدر هلاك كرده ايم

---

(١) يعنی معبودان باطل را .

(٢) يعنی برای قيام قيامت .

(٣) يعنی متصرف وفرمانروا .

(٤) يعنی باصدق آن خبردارد والله اعلم .

مَا لَمْ نُمَكِّن لَّكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِم مِّدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُم بِذُنُوبِهِمْ وَأَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٦﴾

پیش ازایشان ازأمتهاکه استقرار داده بودیم ایشان را درزمین آنقدر که استقرارنداده ایم شماراوفرستاده بودیم باران برایشان پی درپی ریزنده وپیداکردیم جویها میرفت زیرایشان[1] پس هلاك کردیم ایشان را به گناهان ایشان وپیداکردیم بعدازایشان امتی دیگر یعنی مردمان دیگر (٦) .

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾

وا گر فروفرستادیم برتونوشته دوروقی پس مساس میکردند آن رابدست خود گفتندی کافران نیست این مگر سحر ظاهر[2] (٧) .

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۖ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ﴿٨﴾

و گفتند کافران چرا فرودنه آورده شدبرپیغامبر فرشته ای[3] و اگر فروفرستادیم فرشته را البته بانجام رسانیده شدی کارباز مهلت داده نه شوند[4] (٨) .

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبِسُونَ ﴿٩﴾

وا گر میکردیم آن فرستاده را فرشته ای لازم می شدکه کنیمش مردی (یعنی به شکل مردی) وهرآئینه مشتبه میکردیم برایشان آنچه الحال اشتباه میکنند(٩) .

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ

وهرآئینه تمسخرکرده شدبه پیغامبران پیش ازتو پس فرود آمد به تمسخر کنندگان

---

(١) یعنی زیر مساکن ایشان .

(٢) یعنی تعصب ایشان بمرتبه ای است که ا گر نزول کتاب را بحس ظاهر به بینند نیزانکار کنند .

(٣) یعنی بوجهی که ماآنرابحس ظاهر به بینیم والله اعلم .

(٤) یعنی ظهور ملائکه باین وجه مستلزم هلاك ایشان است درحکمت الهی والله اعلم.

بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾

ازایشان جزای آنچه بآن تمسخر می کردند[1] (١٠) .

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾

بگوسیرکنید درزمین بازنظر کنید چگونه شدآخرکار دروغ پندارندگان (١١) .

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَىٰ
نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

بگو- کراست آنچه درآسمان هاوزمین است بگوخدای راست لازم کرد برخودمهربانی البته جمع کند شمارا درروزقیامت هیچ شك نیست درآن آنانکه زیان کردند درحق خویشتن پس ایمان نمی آرند (١٢) .

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾

واوراست آنچه ساکن شد درشب وروز واواست شنوادانا(١٣) .

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ
أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾

بگوآیادوستی گیرم بجزخدای پیدا کنندهٔ آسمان هاوزمین واو رزق میدهد و رزق داده نمی شود بگوهر آئینه امرکرده شده است مراکه باشم نخستین مسلمان (یعنی ازین امت) وفرموده شد که مباش از شریك مقرر کنندگان (١٤) .

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

بگوهرآئینه من می ترسم ا گرنافرمانی پروردگار خود کنم ازعذاب روز بزرگ (١٥) .

مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَٰلِكَ
الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

هر که عذاب بازداشته شود از وی آن روزپس مهربانی کردخدابروی واین است مطلب یابی ظاهر (١٦) .

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ

وا گر سختی رساندخدابتوهیچ دفع کننده نیست آن رامگراو و ا گر نعمت

---

(١) یعنی جزای کلمه که بطریق سخر یه باینهامی گفتند .

يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

رساند به تو پس اوبرهمه چیز تواناست (١٧) .

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

واوست غالب بالای بندگان خود واوست دانا آ گاه (١٨) .

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً ۖ قُلِ اللَّهُ ۖ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ
وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَٰذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُم بِهِ وَمَن بَلَغَ ۚ أَئِنَّكُمْ
لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً أُخْرَىٰ ۚ قُل لَّا أَشْهَدُ ۚ قُلْ إِنَّمَا
هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنَّنِي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾

بگوچه چیزبرتراست درباب شهادت[١] بگوخداست وی اظهار حق کننده است میانِ من ومیانِ شماووحی کرده شد بسوی من این قرآن تابیم کنم شمارا بآن وبیم کنم آن را نیز که قرآن باوبرسد آیاشمااثبات می کنید که باخدا هستند معبودان دیگر بگو من اثبات نمی کنم بگوجزاین نیست که او معبود یگانه است وهرآئینه من بیزارم ازآنچه شما شریك مقررمیکنید (١٩) .

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ ۘ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾

آنانکه ایشان را کتاب داده ایم می شناسند حقیقت این قول را[٢] چنانکه می شناسند پسران خودرا آنانکه زیان کارشدند درحق خویشتن پس ایشان ایمان نمی آرند (٢٠) .

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ إِنَّهُ
لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾

وکیست ستمگارتر ازکسی که بربست برخدا دروغ را یا بدروغ نسبت کرد آیاتِ اورا هرآئینه رستگار نمی شوند

---

(١) یعنی اظهار حق کردن والله اعلم .

(٢) یعنی کلمه توحید، همینطور تفسیر کرده است مترجم وبرای توضیح گوئیم که بسیاری ازمفسرین مراداز (یعرفونه کما یعرفون ابنائهم) که می شناسند اورا یعنی رسول خدارا که درکتابهای آنان وصف ونعت او موجوداست همین معنی را گرفته اند والله اعلم .

ستمگاران (٢١) .

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ
شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾

ویادکن آن روزکه حشر کنیم ایشان راهمه یك جا باز گوئیم مشرکان را کجااندآن شریکان شما که ایشان رابظن اثبات می کردید (٢٢) .

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا
مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾

بعد ازآن نه باشد عذرایشان مگرآنکه گویند قسم بخدا پروردگارما که مشرك نه بوديم (٢٣) .

انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ
مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾

بنگرچگونه دروغ گفتند برخویشتن و گم گشت ازایشان آنچه افترامی کردند (٢٤) .

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۖ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا
بِهَا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ
هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

وازایشان کسی هست که گوش می نهد بسوی تو وپیداکرده ایم بردلهای ایشان پرده ها تانه فهمند آن را ودرگوشهای ایشان گرانی را وا گر به بینند هر معجزه ایمان نیارند بآن تاوقتیکه بیایند پیش تومکابره کنان باتو گویند این کافران نیست این مگرقصهای پیشینیان (٢٥) .

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ ۖ وَإِنْ يُهْلِكُونَ
إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

وایشان منع میکنند ازمتابعت او ودورمی شوند ازمتابعت او وهلاك نمی کنندمگر خویشتن را ونمی دانند (٢٦) .

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ
بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

وتعجب کنی ا گر ببيني ایشان را وقتیکه بازداشته شوند نزدیك آتش پس گویند ای کاش ماباز گردانیده شویم پس بدروغ نسبت نه کنیم آیاتِ پروردگار خویش را وشویم از مسلمانان (٢٧) .

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا
لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾

نه بلکه ظاهر شدایشان را جزای آنچه می پوشیدند پیش ازین یعنی جزای عقائد باطله را و ا گردانیده شوند البته رجوع کنند بسوی آنچه منع کرده می شدند

وهرآئینه ایشان دروغگویانند (۲۸) .

وَقَالُوٓا۟ إِنْ هِىَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾

و گفتند نیست هیچ حیات مگر زندگانی این جهانی ماونیستیم مابرانگیختگان[1] (۲۹) .

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ وُقِفُوا۟ عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِٱلْحَقِّ ۚ
قَالُوا۟ بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُوا۟ ٱلْعَذَابَ بِمَا
كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾

وتعجب کنی اگر به بینی آنگاه که بازداشته شوند بحضور پروردگار خویش گویدخداآیااین درست نیست گویند آری درست است وقسم پروردگار ما گوید بچشیدعذاب رابسبب آنکه کافربودید (۳۰) .

قَدْ خَسِرَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِلِقَآءِ ٱللَّهِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَتْهُمُ
ٱلسَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا۟ يَٰحَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ
يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ۚ أَلَا سَآءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾

به تحقیق زیان کارشدند آنانکه بدروغ نسبت کردندملاقات خداراتاآنگاه که بیایدبایشان قیامت ناگهان گویند ای پشیمانی ما برتقصیر ما درباب قیامت وایشان بردارندبارهای خویش را[2] برپشتهای خویش آگاه شوید بدچیزیست آنچه برمیدارند[3] (۳۱) .

وَمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۖ وَلَلدَّارُ ٱلْءَاخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ
يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾

ونیست زندگانی دنیا مگربازی ولهو وهرآئینه سرای آخرت بهتر است متقیان را آیادرنمی یابید (۳۲) .

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُۥ لَيَحْزُنُكَ ٱلَّذِى يَقُولُونَ ۖ فَإِنَّهُمْ
لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾

هرآئینه میدانیم که اندوهگین میکندتراآنچه ایشان می گویندپس هرآئینه ایشان به دروغ نسبت نمی کنند ترافقط ولیکن این ستمگاران آیاتِ خدارا

(۱) یعنی منکر حشراند والله اعلم .
(۲) یعنی گناهان خویش را .
(۳) یعنی عمل بدبشکل خیری نهایت زشتی وناخوشی شده برپشت اوبنهند .

انکارمی کنند (٣٣) .

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَإِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾

وهرآئینه بدروغ نسبت کرده شد پیغامبران را پیش ازتوپس صبر کردند برتکذیب خویش ورنجانیده شدن خویش تاآنکه بیامدبایشان نصرت ما ونیست هیچ تغیر دهنده وعده های خدارا وهرآئینه آمدبه تو بعض خبرپیغامبران (٣٤) .

وَإِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَن تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُم بِآيَةٍ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ ۚ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

وا گر گران شده باشد برتوروگرادنی ایشان پس ا گر می توانی که بجوئی سوراخی درزمین یا نردبانی درآسمان پس بیاری پیش ایشان معجزه[1] و اگرخواستی خداجمع ساختی ایشان را برهدایت پس مباش ازجاهلان (٣٥) .

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ۘ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

جزاین نیست که قبول میکنند[2] آنانکه می شنوند ومُردگان (یعنی کافران) برانگیزدایشان را خدا بازبسوی او گردانیده شوند (٣٦) .

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

و گفتند چرا فرودنه آورده شد برپیغامبر نشانه ای ازجانب پروردگار[3] بگوهرآئینه خداقادراست برآنکه فروفرستد آیتی و لیکن اکثر ایشان نمی دانند (٣٧) .

وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ

ونیست هیچ جانوری درزمین ونه هیچ

---

(١) یعنی ازآنجا که می توانی که معجزه بیاری بیار حاصل آنست که تفویض کن امُرخودرا برخدا والله اعلم .

(٢) یعنی دعوت اسلام را .

(٣) یعنی ازآن نشانه ها که می طلبیدند والله اعلم .

أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتٰبِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ
إِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُوْنَ ﴿٣٨﴾

پرنده که می پرد بدو پَر خود مگر ایشان جماعت هااند مانندشما فرو گذاشت نکرده ایم درکتاب (یعنی لوح محفوظ) هیچ چیزی رابازبسوی پروردگار خود حشر کرده خواهند شد (۳۸) .

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا صُمٌّ وَّبُكْمٌ فِي الظُّلُمٰتِ مَنْ يَّشَاِ اللّٰهُ
يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَّشَاْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٣٩﴾

وکسانیکه بدروغ نسبت کردند آیاتِ مارا کرانند و گنگانند درتاریکی ها هرکراخواهد خدا گمراه کندش وهرکرا خواهد براه راست گرداندش (۳۹) .

قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ اَغَيْرَ اللّٰهِ
تَدْعُوْنَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤٠﴾

بگوآیادیدید ا گر بیاید بشما عذاب خدا یابیاید به شما قیامت آیا بغیر خدا تضرع می کنید ا گر راست گوهستید (٤٠) .

بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُوْنَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُوْنَ اِلَيْهِ اِنْ شَآءَ وَتَنْسَوْنَ
مَا تُشْرِكُوْنَ ﴿٤١﴾

نه بلکه خاص بجناب اودعامی کنید پس دفع می کندآنچه دعامی کنید برای دفع آن ا گر خواهد و فراموش می کنید آن چیزرا که اوراشریك مقررکردید (٤١) .

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنٰهُمْ بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ
لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُوْنَ ﴿٤٢﴾

وهرآئینه فرستادیم بسوی امتان پیش ازتو[1] پس در گرفت کردیم ایشان را به تنگی معیشت و بیماری تازاری کنند (٤٢) .

فَلَوْلَآ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَا تَضَرَّعُوْا وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوْبُهُمْ وَزَيَّنَ
لَهُمُ الشَّيْطٰنُ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٤٣﴾

پس چرا زاری نکردند و قتیکه آمدبایشان عذابِ ما ولیکن سخت شددلهای ایشان وزینت داد درنظرایشان شیطان آنچه می کردند (٤٣) .

فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ

پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شدایشان را بآن کشاده ساختیم برایشان

---

(۱) یعنی پیغامبران .

حَتّٰٓى إِذَا فَرِحُوا بِمَآ أُوتُوٓا أَخَذْنٰهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُم
مُّبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

درهای همه چیز[1] تاآن هنگام که شادمان گشتند بآنچه داده شد ایشان را درگرفت کردیم ایشان را ناگهان پس شدند نااميد (٤٤) .

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٤٥﴾

پس بريده شد بيخ گروه ستمگاران وسپاس خدای راست پروردگار عالمها (٤٥) .

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصٰرَكُمْ وَخَتَمَ
عَلٰى قُلُوبِكُم مَّنْ إِلٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِهِ انظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
الْءَايٰتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾

بگوآیادیدید اگرباز گیردخدا شنوائی شمارا و چشم های شمارا ومُهر زندبردل های شما کیست خداغیر الله تعالی که آنرا بیارد به شما به بین چگونه گونا گون بیان می کنیم آیت هارا بازایشان رو گردان می شوند (٤٦) .

قُلْ أَرَءَيْتَكُمْ إِنْ أَتٰىكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ
يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظّٰلِمُونَ ﴿٤٧﴾

بگوآیا دیدید اگربیایدبه شما عذابِ خدا ناگهان یا آشکارا آیا هلاك كرده شوند[2] مگر قوم ستمگاران (٤٧) .

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ
وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾

ونمی فرستیم پیغامبران را مگر بشارت دهنده وبیم دهنده پس هرکه ایمان آورد و نیکوکاری کردپس هیچ ترس نبود برایشان ونه ایشان اندوهگین شوند (٤٨) .

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِـَٔايٰتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾

وکسانیکه به دروغ نسبت کرده اند آیاتِ مارا برسدبایشان عذاب بسبب فاسق بودن ایشان (٤٩) .

قُلْ لَّآ أَقُولُ لَكُمْ عِندِى خَزَآئِنُ اللَّهِ وَلَآ أَعْلَمُ الْغَيْبَ

بگونمی گویم بشما که نزدیك من است خزانه های خدا ونه می گویم که میدانم

---

(١) یعنی باستدراج نعمتهای فراوان دادیم والله اعلم .
(٢) یعنی هلاك كرده نشوند .

وَلَآ أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۚ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۚ قُلْ
هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۚ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

غيب راونه مى گويم بشما كه من فرشته ام پيروى نمى كنم مگر چيزى راكه وحى كرده شد بسوى من بگوآيابرابرميشود نابينا وبينا آياتأمل نمى كنيد (٥٠) .

وَأَنذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَن يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ ۙ لَيْسَ
لَهُم مِّن دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾

و بترسان بقرآن يعنى پند ده بقرآن كسانى را كه مى ترسندازآنكه حشركرده شوند بسوى پروردگار خويش نباشد ايشانرا بجز خدا هيچ دوستى ونه سفارش كننده تاپرهيزگارى كنند (٥١) .

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۖ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِم مِّن شَيْءٍ وَ
مَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِم مِّن شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ
فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

(١) ودورمكن كسانى را كه مناجات مى كنند به پروردگار خويش بامداد وشام مى طلبند رضاى اورا نيست برتو ازحسابِ ايشان چيزى ونيست ازحسابِ تو برايشان چيزى تابرانى ايشان را كه آنگاه باشى ازستمگاران (٥٢) .

وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَٰؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ
عَلَيْهِم مِّن بَيْنِنَا ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾

وهمچنين امتحان كرديم بعض مردمان را به بعض تا گويند آيااين جماعت انعام كرده است خدا بريشان ازميان ما خداىتعالى فرمودآيا نيست خدا داناتر بشكر كنندگان (٥٣) .

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۖ كَتَبَ
رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۖ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ

وچون بيايند پيش توكسانيكه ايمان آورده اند بآيتهاى ما پس بگو سلام عليكم لازم كرده است پروردگار شمابرخود مهربانى را (لازم كرده است) كه هركه بكند ازشماكار بد به نادانى

(١) رؤسائ كفار بآن حضرت گفتند كه مارا عارست كه با فقراى مسلمين صحبت داريم ايشانرا ازمجلس خود يكسوكن تاباتوبنشينيم خداى تعالى آيت فرستاد .

ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾

بازتوبه كرد بعد ازآن ونيكوكارى نمود
پس خدا آمرزنده مهربان است (٥٤) .

وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلِتَسْتَبِيْنَ سَبِيْلُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٥٥﴾

وهمچنين تفصيل مى كنيم نشانه هارا
وتاظاهر شود راه ستمگاران[1] (٥٥) .

قُلْ اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۚ
قُلْ لَّآ اَتَّبِعُ اَهْوَآءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَّمَآ اَنَا مِنَ
الْمُهْتَدِيْنَ ﴿٥٦﴾

بگوهر آئينه منع كرده شدمراكه عبادت
كنم آن كسانى را كه شما مى پرستيد
بجزخدا بگوپيروى نمى كنم آرزوهاى
شمارا گمراه شده باشم آنگاه ونه باشم
ازراه يافتگان (٥٦) .

قُلْ اِنِّيْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَكَذَّبْتُمْ بِهٖ ۚ مَا عِنْدِيْ مَا
تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ ۚ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ۚ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ
خَيْرُ الْفٰصِلِيْنَ ﴿٥٧﴾

بگوهرآئينه من برحجتم ازپروردگار خود
وبدروغ داشتيد آن دليل را نيست نزديك
من آنچه شمابزودى مى طلبيد آن را[2]
نيست حكم مگرخدارا بيان مى كنددين
درست راو اوبهترين فيصله كنند گان
است (٥٧) .

قُلْ لَّوْ اَنَّ عِنْدِيْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ لَقُضِيَ الْاَمْرُ بَيْنِيْ
وَبَيْنَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٨﴾

بگو ا گربودى نزديك من آنچه بزودى
مى طلبيدش هرآئينه بانجام رسانيده
شدى كارميانِ من و ميانِ شماوخدا
داناتراست به ستمگاران (٥٨) .

وَعِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَآ اِلَّا هُوَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۚ وَمَا
تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِيْ ظُلُمٰتِ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ
وَّلَا يَابِسٍ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٥٩﴾

ونزداوست كليد هاى غيب[3] نمى
داندش مگراو وميداندآنچه دربيابان
ودرياست ونمى افتد هيچ برگى الّا مى
داندش ونمى افتد هيچ دانه درتاريكى
هاى زمين ونه هيچ ترى ونه خشكى

(١) ظاهر نزديك مترجم آن ست كه اين واوْ زائد است مثل واوْوفتحت ابوابها .
(٢) يعنى عقوبت دراختيار من نيست .
(٣) يعنى انواع علم غيب .

الاثبت است درکتاب روشن (٥٩) .

وَهُوَ الَّذِيْ يَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ
ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيْهِ لِيُقْضٰٓى اَجَلٌ مُّسَمًّى ۚ ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ
يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٦٠

واوست آنکه قبض روح شمامی کندبه شب[١] ومی داند آنچه کسب کردید بروزبازبرمی انگیزدشمارا در روزتابانجام رسانیده شود میعاد معین بازبسوی اوباز گشت شمااست بازخبر دهدشمارا بآنچه می کردید (٦٠) .

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۗ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ
اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُوْنَ ۝٦١

واوست غالب بالای بندگان خود و می فرستد برشما ملائکه نگاهبان تاوقتیکه بیاید به کسی ازشمامرگ قبض روح اوکنند فرستادگان ماوایشان تقصیرنمی کنند (٦١) .

ثُمَّ رُدُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ ۗ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ ۟ وَهُوَ اَسْرَعُ
الْحٰسِبِيْنَ ۝٦٢

باز گردانیده شوند مُردگان بسوی الله خداوندایشان که حق است مر او راست حکم و اوشتاب ترین حساب کنندگان ست (٦٢) .

قُلْ مَنْ يُّنَجِّيْكُمْ مِّنْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُوْنَهٗ تَضَرُّعًا
وَّخُفْيَةً ۚ لَئِنْ اَنْجٰىنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ۝٦٣

بگوکیست که می رهاند شمارااز تاریکی های بیابان ودریا[٢] مناجات می کنید بجناب اوبزاری ونیازپنهانی می گوئید ا گر رهای دهدمارا ازین محنت هر آئینه باشیم ازشکر کنندگان (٦٣) .

قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ۝٦٤

بگوخدامی رهاند شمارا ازآن محنت وازهر اندوهی بازشما شریك مقررمی کنید (٦٤) .

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ

بگواوست توانابرآنکه فرستدبرشما عذابی

---

(١) یعنی وقت نوم .

(٢) یعنی ازمصیبت های بیابان ودریا .

أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ
بَأْسَ بَعْضٍ ۗ انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾

ازبالای شما(۱) یااززیرپاهای شما(۲) وجمع کند شمارا گروه گروه وبچشاند بعض شمارا جنگ بعض(۳) بنگرچگونه گوناگون بیان می کنیم آیت هارا تابفهمند (٦٥) .

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۚ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾

وبه دروغ نسبت کردند قرآن راقوم تووآن راست است بگونیستم برشما نگاهبان (٦٦) .

لِكُلِّ نَبَإٍ مُسْتَقَرٌّ ۚ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

هرخبررامیعادیست وخواهید دانست (٦٧) .

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ
يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ
بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

وچون به بینی آنان را که بحث شروع کنند درآیت های ما پس روبگردان ازایشان تاوقتیکه بحث شروع کنند درسخنی غیروی و اگر فراموش گرداند ترا شیطان پس منشین بعد یاد آوردن با گروه ستمگاران (٦٨) .

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ
ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾

ونیست برکسانیکه پرهیزگاری کردند ازحساب کافران چیزی ولیکن برایشان لازم است پنددادن تاشود که پرهیزگاری کنند (٦٩) .

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا ۚ وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ

و بگذارکسانی را که دین خود گرفتند بازی ولهو وفریفت ایشان را زندگانی دنیا و پندده بقرآن برای احتیاط ازآنکه بمهلکه گذاشته شود نفسی را بسبب آنچه

(۱) یعنی چنانکه سنگ بر قوم لوط بارید .
(۲) یعنی چنانکه قارون بزمین رفت .
(۳) یعنی افواج متعدده پیداشود وبایگدیگر جنگ کنند .

لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا ۗ أُولَٰٓئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۖ لَهُمْ
شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌۢ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

کرده است نیست اورابجز خدا هیچ دوست ونه شفاعت کننده و ا گر عوض خود دهد هرفدای که تواند گرفته نه شود از وی آن جماعت آنانند که بمهلکه گذاشته شدند به وبال آنچه کردند ایشان راست آشامیدنی ازآب جوشانیده وایشان راست عذاب درد دهنده بسبب آنکه کافربودند (٧٠) .

قُلْ أَنَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰٓ
أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَىٰنَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَٰطِينُ
فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُۥٓ أَصْحَٰبٌ يَدْعُونَهُۥٓ إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ۗ
قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۖ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَٰلَمِينَ ﴿٧١﴾

بگوآیامناجات کنیم بجز خداکسی را که نفع نه دهدمارا و زیان نه رساند مارا وباز گردانیده شویم برپاشنهای خود بعدازآنکه راه راست نموده است مارا خدامانند کسی که گمراه کرده باشند اوراپریان درزمین حیران مانده مر اورایارانند که می خوانندش بسوی راه راست که بیابسوی مابگوهرآئینه هدایت خداهمان است هدایت حقیقی وفرموده شده است ماراکه منقاد شویم پروردگار عالمهارا (٧١) .

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَاتَّقُوهُ ۚ وَهُوَ الَّذِيٓ إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾

وفرموده شدکه برپادارید نمازرا وبترسید ازخداواوست آنکه بسوی اوحشر کرده خواهید شد (٧٢) .

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ وَيَوْمَ
يَقُولُ كُن فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ ۚ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ
فِي الصُّورِ ۚ عَٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَٰدَةِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

واوست آنکه بیافرید آسمانها و زمین بتدبیر محکم وروزیکه بفرماید[1] که بشو پس می شود سخن اودرست است و مراوراست پادشاهی روزیکه دمیده شوددرصور

(١) یعنی چیزی را .

دانندهٔ پنهان وآشکاراست واوست استوارکار آگاه (٧٣) .

وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ ءَازَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً ۖ إِنِّىٓ
أَرَىٰكَ وَقَوْمَكَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾

ویادکن چونگفت ابراهیم پدرخود آزر را آیامیگیری بتان را معبودان هرآئینه من می بینم ترا وقوم ترادرگمراهی ظاهر (٧٤) .

وَكَذَٰلِكَ نُرِىٓ إِبْرَٰهِيمَ مَلَكُوتَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلِيَكُونَ
مِنَ ٱلْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾

وهمچنین می نمودیم ابراهیم را ملك آسمان ها وزمین تااو ازیقین کنندگان باشد(١) (٧٥) .

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ ٱلَّيْلُ رَءَا كَوْكَبًا ۖ قَالَ هَٰذَا رَبِّى ۖ فَلَمَّآ أَفَلَ
قَالَ لَآ أُحِبُّ ٱلْءَافِلِينَ ﴿٧٦﴾

پس چون تاریك شد بروی شب دیدستاره ای‌گفت این است پروردگار من پس وقتیکه فرورفت‌گفت دوست ندارم فرورونداگان را (٧٦) .

فَلَمَّا رَءَا ٱلْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَٰذَا رَبِّى ۖ فَلَمَّآ أَفَلَ قَالَ لَئِن
لَّمْ يَهْدِنِى رَبِّى لَأَكُونَنَّ مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٧٧﴾

پس چون دیدماه را طلوع کرده‌گفت این است پروردگار من پس وقتیکه فرورفت گفت اگر هدایت نکندمرا پروردگار من البته شوم ازگروه‌گمراهان (٧٧) .

فَلَمَّا رَءَا ٱلشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَٰذَا رَبِّى هَٰذَآ أَكْبَرُ ۖ فَلَمَّآ أَفَلَتْ
قَالَ يَٰقَوْمِ إِنِّى بَرِىٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾

پس وقتیکه دیدخورشید را طلوع کرده گفت این ست پروردگار من این بزرگتر ست پس چون فرورفت‌گفت ای قوم هرآئینه من بیزارم ازآنچه شریك مقرر میکنید (٧٨) .

إِنِّى وَجَّهْتُ وَجْهِىَ لِلَّذِى فَطَرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ حَنِيفًا ۖ وَمَآ
أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾

هرآئینه متوجه ساختم روی خودرا بسوی کسیکه بیافرید آسمانهاوزمین را درحالتیکه حنیفم ونیستم ازمشرکان (٧٩) .

---

(١) یعنی چنانکه بروی ظاهر کردیم که بتان لائق عبادت نیستند نیزظاهر ساختیم که ستاره وهرچه درآسمانها است وزمین لائق عبادت نیست و واو در ولیکون زائده است والله اعلم .

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِّي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ
وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا
وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾

وجدال کردند بااوقوم او گفت آیاجدال می کنید بامن درباره خدا وتحقیق هدایت کرده است مراونمی ترسم ازآنچه شما شريك مقررمی کنید باخدا ولیکن می ترسم ازآنکه خدااراده کند چیزی(۱) واحاطه کرده است پروردگار من بهمه چیزازجهت دانش آیاپندنمی گیرید (۸۰).

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ
مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ
إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

وچگونه ترسم ازکسی که اوراشريك مقررمی کنید وشمانمی ترسید ازآنکه شريكِ خدا مقررکردید چیزی را که فرونه فرستاده است برشمادلیلی برای آن پس کدام يك ازین دو گروه سزاوار تراست بامن بگوئید ا گر می دانید (۸۱).

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ
وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾

خدای تعالی فرمودکسانیکه ایمان آوردند ونیا میختند ایمان خودرا به شرك آن جماعت ایشان راست ایمنی وایشانند راه یافتگان (۸۲) .

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ
مَنْ نَشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾

واین است حجت مادادیمش ابراهیم را برقوم او وبلند می کنیم درمراتب هرکرا می خواهیم هرآئینه پروردگار تواستوارکار داناست (۸۳) .

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا
مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ
وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾

وعطاکردیم ابراهیم را اسحاق و يعقوب هریکی را ازایشان هدایت کردیم ونوح را هدایت کردیم پیش ازین وازاولاد ابراهیم راه نمودیم داؤد و سلیمان وایوب

(۱) یعنی ازانواع محنت .

ويوسف وموسىٰ و هارون را وهم چنين
جزامى دهيم نيكوكاران را (٨٤) .

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ ۖ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

وهدايت كرديم زكريا و يحيٰ و عيسىٰ
والياس را همه آنان ازصالحان بودند (٨٥) .

وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا فَضَّلْنَا
عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾

وهدايت كرديم اسمٰعيل واليسع ويونس
و لوط را وهريك را فضل داديم براهل
زمان (٨٦) .

وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ ۖ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾

وهدايت كرديم بعض رااازپدران ايشان
واولاد ايشان وبرادران ايشان وبرگزيديم
ايشان را ودلالت كرديم ايشان را بسوى
راه راست (٨٧) .

ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَلَوْ
أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

اين است هدايت خدا دلالت مى كند
بدان هركراخواهد ازبندگان خويش و
ا گر شريك مقرر ميكردند نابودشدى
ازايشان آنچه كرده بودند (٨٨) .

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَإِن
يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا
بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

اين جماعت آنانند كه داديم ايشان را
كتاب وحكمت وپيغامبرى پس ا گر
كافر شوند بآياتِ قرآن اين كافران پس
مامقررساختيم براى ايمان
بآنها گروهى را كه هرگز كافرنه
شوند[1] (٨٩) .

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۖ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ ۗ
قُل لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ
لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

اين جماعت انبياءكسانى اند كه هدايت
كردايشان را خداپس به روش ايشان
اقتداكن بگوسوال نمى كنم ازشما هيچ
مزدبرتبليغ قرآن نيست اين مگر
پندعالمهارا[2] (٩٠) .

---

(١) يعنى مهاجرين وانصار و سائر اخيار والله اعلم .
(٢) يعنى چنانكه انبياء صبر كردند برايذاء كفار تو نيزصبر كن والله اعلم .

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖٓ اِذْ قَالُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِّنْ شَیْءٍ ؕ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِیْ جَآءَ بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا وَّ هُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ قَرَاطِیْسَ تُبْدُوْنَهَا وَ تُخْفُوْنَ كَثِیْرًا ۚ وَ عُلِّمْتُمْ مَّا لَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنْتُمْ وَ لَآ اٰبَآؤُكُمْ ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِیْ خَوْضِهِمْ یَلْعَبُوْنَ ﴿۹۱﴾

وصفت نکردند یهودخداراحق صفت او چون گفتند فرو نه فرستاده است خدا برهیچ آدمی چیزی بگوکه فروفرستاد کتابی که آورده است اورا موسیٰ روشنی و هدایت مردمان رامی گردانید اورا دوقسم ورقهاآشکارا می کنید آن را وپنهان می کنید بسیاری راوآموخته شدید (یعنی درقرآن) آنچه نمی دانستید شما ونه پدران شمامی دانستند[1] بگوخدا فرودآوردباز بگذار ایشان را دربحث ایشان درحالتیکه بازی میکنند[2] (۹۱) .

وَ هٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِیْ بَیْنَ یَدَیْهِ وَ لِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَ مَنْ حَوْلَهَا ؕ وَ الَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ یُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ یُحَافِظُوْنَ ﴿۹۲﴾

واین قرآن کتابیست که فرستادیم او را برکت باور دارنده آنچه پیش ازوی بود وتابیم کنی اهل مکه را وکسانی را که گردمکه ساکن اند ومعتقدان آخرت البته ایمان می آرند بقرآن وایشان برنمازخود محافظت می کنند[3] (۹۲) .

وَ مَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُوْحِیَ اِلَیَّ

وکیست ستمگار تراز کسی که بربست برخدا دروغی[4] یا گفت وحی فرستاده

---

(۱) یعنی کتمانِ آیات تورات راقرآن اظهار کرد و الّاسابق بیقین نمی دانستند .

(۲) حاصل آنست که ا گر یهود گویند که خدای تعالی بهیچ بشر وحی نمیفرستد نقض کرده میشود بتورات و ا گر گویند میفرستد استبعاد فرستادن قرآن مجرد تعصب است پس اِذقالوابجای اِن قالو ا گفته شد .

(۳) مترجم گوید انذاراولاً عرب را کرده شدکه زبان عربی می فهمند ثانیًا جمیع اهل ارض را بواسطه ترجمه پس این جا انذارِ اول مراد است مانند آیت "هوالذی بعث فی الامیین رسولا منهم یتلوا علیهم آیاته الآ یة" ودرآیت "ومارسلناك الارحمة للعلمین" از اولیٰ وثانوی والله اعلم .

(٤) یعنی اعتقاد کردمثلاً که بحائر وسوائب از امرالهی است واتفاق سلف دلیل =

وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ
وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظّٰلِمُونَ فِي غَمَرٰتِ الْمَوْتِ وَالْمَلٰئِكَةُ بَاسِطُوٓا
أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوٓا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا
كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾

شده است به من وبحقیقت نفرستاده شده است بسوی اوچیزی وازکسی که گفت فرودخواهم آوردمانند آنچه فرودآورده خدا[۱] وتعجب کنی چون بنگری وقتیکه ظالمان درشدائد مرگ باشند وفرشتگان دست های خود را درازمی کنند[۲] می گویند بیرون آرید روحهای خودرا امروز جزاداده خواهید شدعذاب رسواکننده به سبب آنکه می گفتید برخداناحق وبسبب آنکه ازتصدیق آیات اوسرکشی می کردید (۹۳).

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرٰدٰى كَمَا خَلَقْنٰكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ
مَّا خَوَّلْنٰكُمْ وَرَآءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَآءَكُمُ الَّذِينَ
زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكٰٓؤُا لَقَدْ تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ
مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

و گوئیم هرآئینه آمدید پیش ما تنهاچنانکه آفریده بودیم شمارا اول بار وبگذاشتیدآنچه عطاکرده بودیم شمارا پس پشت خویش ونمی بینیم باشما شفاعت کنندگان شمارا آنکه گمان می کردید که ایشان درتربیت شما شریکان خدااند هرآئینه بریده شدپیوندمیانِ شماوگم شدازشما آنچه گمان می کردید (۹٤).

إِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ
الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَأَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾

هرآئینه خداشگافنده دانه وخسته است بیرون می آردزنده را ازمرده وبیرون آرندهٔ مرده است اززنده این ست خدا پس ازکجابر گردانیده می شوید (۹۵).

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا

شگافنده صبح است و گردانید شب را

= برآن ست والله اعلم.

(۱) یعنی انشای کتابی مثل قرآن خواهم کردوانشارا بطریق مشاکلت انزال گفته شد.

(۲) یعنی میزنند والله اعلم.

ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾

آرامگاه و گردانید خورشید وماه رامعیار حساب این ست تقدیر خدا غالب دانا (۹٦) .

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

واوست آنکه بیافرید برای شما ستاره ها تا راه بیابید به سبب آنها درتاریکی های بیابان ودریا هرآئینه به تفصیل بیان کردیم نشانه هارا برای گروهی که می دانند (۹۷) .

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَّمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾

واوست آنکه پیدا کردشمارا ازیک شخص پس شماراقرار گاهی است وودیعت جائی هرآئینه به تفصیل بیان کردیم نشانه هارا برای گروهی که می فهمند (۹۸) .

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَّجَنّٰتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَّالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ اُنْظُرُوا إِلٰى ثَمَرِهٖ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهٖ إِنَّ فِي ذٰلِكُمْ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾

واوست آنکه فرودآورد ازآسمان آبی پس بیرون آوردیم بسبب آن آب گیاه هرچیزراسپس بیرون آوردیم ازآن گیاه سبزه راکه بیرون می آریم ازآن سبزه دانها یکی بردیگری پیوسته وازشکوفه های درخت خرما خوشه های آویزان نزدیك بهم ودردسترس است وبیرون آوردیم بوستانهاازدرختان انگور وبیرون آوردیم زیتون وانار مانند یکدیگر وغیرمانند یکدیگر(۱) بنگرید بسوی میوهٔ درخت چون میوه آردوبسوی پختگی اوهرآئینه دراین نشانه هاست گروهی راکه ایمان دارند (۹۹) .

(۱) یعنی درصورت درخت وثمرمانند یکدیگر است و درطعم مخالف يك پاره شیرین ویکپاره ترش یاتلخ والله اعلم .

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٠٠﴾

ومقررکردند کافران برای خداشریکان را که ازقسم جن اند حال آنکه خداآفریده است ایشان را وبه افتراثابت کردند اورافرزندان و دختران بغیر دانش پاکیست اوراوبلند است ازآنچه بیان میکنند (۱۰۰) .

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

اوآفرینندۀ آسمانها وزمین است چگونه باشد اورا فرزندی وحال آنکه نبود او را زن وبیافرید هر چیزرا واوبهر چیز داناست (۱۰۱) .

ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾

این است خدا پروردگار شما نیست هیچ معبود برحق مگراو آفریننده هرچیزاست پس پرستش کنید اوراواو برهرچیز کارسازاست (۱۰۲) .

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾

درنمی یابنداورا چشم ها(یعنی دردنیا) واودرمی یابدچشم هارا واوست مهربان آ گاه (۱۰۳) .

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾

هرآئینه آمدند بشمادلیل هاازجانب پروردگار شما پس هرکه بیناشد نفع اوراست وآن که نابیناماند پس زیان برویست بگو (یا محمد) ونیستم برشمانگاهبان (۱۰٤) .

وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾

وهمچنین گوناگون بیان می کنیم نشانه ها را وتاآنکه گویند که خواندای وتابیان کنیم این دین را برای گروهی که می دانند[1] (۱۰۵) .

---

(۱) مترجم گوید احتمال بود که کفار گویند کتابهای سابقه را خواندۀ وآنچه میگوی ماخوذ ازکتب سابقه است نه وحی الهی است پس خدای تعالی قرآن را بوجهی نازل ساخت وبوجهی گونا گون بیان کردکه محال این شبهه نماندزیرا که این =

اِتَّبِعْ مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٦﴾

(یامحمد) پیروی کن چیزی را که وحی کرده شد بسوی توازجانب پروردگار توهیچ معبود برحق نیست مگراو واعراض کن از مشرکان (١٠٦).

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكُوْا وَمَا جَعَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ﴿١٠٧﴾

و اگر خواستی خدا شریك مقرر نمی کردند ونگردانیدیم ترا برایشان نگاهبان ونیستی تو برایشان متعهد (١٠٧) .

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٠٨﴾

وای مسلمانان دشنام مدهید کسانی را که مشرکان می پرستند بجز خدا زیراکه ایشان دشنام خواهند داد خدا را ازروی ظلم بغیر دانش همچنین آراسته کردیم درنظر هرگروهی کردار آنگروه باز بسوی پروردگار ایشان باشد رجوع ایشان پس خبردهد ایشان را بعاقبت حال آنچه می کردند (١٠٨) .

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ اِنَّمَا الْاٰيٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ اَنَّهَآ اِذَا جَآءَتْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠٩﴾

وسوگند خوردند کافران به سخت ترین سوگندان خویش که اگر بیاید بدیشان معجزه البته ایمان آرند بآن بگوجزاین نیست که معجزه ها نزدیك خداست وچه مطلع ساخته است شمارا ای مسلمانان آیا نمیدانید که آن معجزها چون بیایدایشان ایمان نیارند (١٠٩) .

وَنُقَلِّبُ اَفْـِٕدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوْا بِهٖٓ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّنَذَرُهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿١١٠﴾

وصرف کنیم دلهای ایشان را وچشمهای ایشان را چنانکه ایمان نیاوردند بقرآن اول بار وبگذاریم ایشان را درگمراهی خود سرگردانگشته (١١٠) .

= قسم بیان ازخواندن کتب سابقه نمی آید بدون وحی الهی والله اعلم .

وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَ
حَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوا لِيُؤْمِنُوٓا إِلَّآ أَن يَشَآءَ
اللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾

و اگر ما می فرستادیم بسوی ایشان فرشتگان را و سخن می گفتند بایشان مُردگان وجمع میکردیم برایشان همه چیز گروه گروه هرگزایمان نمی آوردند مگر وقتیکه خواستی خدا ولیکن بسیاری ازایشان نادانی می کنند (۱۱۱) .

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَٰطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ
يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَآءَ
رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾

وهمچنین پیداکردیم برای هر پیغامبری دشمن ازشیطانهای انس وجن بطریق وسوسه القاء می کنند بعض ایشان بسوی بعضی سخن ظاهر آراسته تافریب دهند و اگر خواستی پروردگار تونمی کردند این کاررا پس بگذارایشان را بافترای ایشان (۱۱۲) .

وَلِتَصْغَىٰٓ إِلَيْهِ أَفْـِٔدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْءَاخِرَةِ
وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُم مُّقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾

والقاء می کنند سخن بظاهر آراسته تامیل کنند بسوی اودل های کسانیکه ایمان ندارند بآخرت وتاپسند کنندآورا وتاعمل کنند آنچه ایشان کنندهٔ آنند (۱۱۳) .

أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِيٓ أَنزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَٰبَ
مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ الْكِتَٰبَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ
مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾

بگو آیاطلب کنم فیصله کننده بجز خداواوست آنکه فروفرستاد بسوی شما قرآن واضح کرده شده وکسانیکه داده ایم ایشان را کتاب یعنی تورات می دانند که قرآن فروفرستاده شده است از جانب پروردگار تو براستی پس مباش ازشك کنندگان[۱] (۱۱٤) .

(۱) یعنی یهودی دانند که نزول وحی میشود و آدمی را خدای تعالی پیغمبر می سازد و درحضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم ودرقرآن دلائل صدق موجود هست مترجم گوید درسورتهای مکیه مذکورشده است که یهود تصدیق میکنند =

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَّعَدْلًا ۚ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١١٥﴾

وتمام است سخن پرور دگار تودرراستی وانصاف هیچکس تغیر کننده نیست سخن های اورا واوست شنوادانا (١١٥).

وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ مَنْ فِي الْاَرْضِ يُضِلُّوْكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿١١٦﴾

و ا گر فرمانبرداری کنی بساکسانی را که در زمین اند گمراه کنند ترا ازراه خداپیروی نمی کنند مگر گمان را ونیستند مگردروغگو[1] (١١٦) .

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ مَنْ يَّضِلُّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿١١٧﴾

هرآئینه پروردگار داناتراست بکسی که دورمی شود ازراه وی واوداناتراست براه یافتگان (١١٧) .

فَكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيٰتِهٖ مُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٨﴾

پس بخورید ازآنچه ذکرکرده شدنام خدا بروی (یعنی هنگام ذبح وی) ا گر مومن هستید بآیاتِ خدا (١١٨) .

وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَاْكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ اِلَيْهِ ۗ وَاِنَّ كَثِيْرًا لَّيُضِلُّوْنَ بِاَهْوَآئِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِيْنَ ﴿١١٩﴾

وچیست شمارا که نمی خوریدازآنچه ذکرکرده شده است نام خدابروی وحال آنکه به تفصیل بیان کرده است برای شماآنچه برشماحرام ساخته است الّاآنچه مضطرباشید بسوی او[2] وهرآئینه بسیاری گمراه می کنند بخواهش نفس

= قرآن را ودرسورتهای مدنیه مذکور است که یهود تکذیب میکنندآنراووجه تطبیق آن ست که چون آنحضرت صلی الله علیه وسلم درمکه بود هنوز دعوت یهودنکرده بودهمه بصدق قرآن معترف بودند که حکم آن برعرب لازم است وهیچکس ازایشان انکارنکرده وچون هجرت فرمود ایشانرا دعوت کرد بعناد درآمدند درسیرت ابن اسحاق چند قصه باین مضمون مذکوراست والله اعلم.

(١) یعنی آنچه کافران درباب تحریم وتحلیل اشیا شبهات میکردند باطل است والله اعلم.

(٢) مترجم گوید یعنی میته حرام است الاوقت ضرورت تناول آن رخصت است والله اعلم .

خویش بغیر دانش هرآئینه پروردگارتو داناتراست به ستمگاران (١١٩) .

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾

وترك کنید آشکارا گناه را وپنهان اورا هرآئینه کسانیکه گناه می کنندجزاداده خواهند شد بحسب آنچه میکردند (١٢٠).

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ ۗ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ ۖ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾

ومخورید ازآنچه یاد کرده نه شد نام خدا بروی وهرآئینه خوردنش گناه است وهرآئینه شیاطین وسوسه القاء می کنند بسوی دوستان خویش تاخصومت کنند باشما وا گر فرمانبرداری ایشان کنید هر آئینه شما مشرك باشید[1] (١٢١) .

أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

آیاکسی که مرده بود پس زنده ساختیمش[2] وپیداکردیم برای اونوری که میرودباوی میان مردمان مانند کسی باشد که صفتش این ست که درتاریکی ها است نیست بیرون آینده ازآن همچنین آراسته کرده شده است درنظر کافران آنچه می کردند[3] (١٢٢) .

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا ۖ وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾

وهمچنین پیداکردیم درهردهی رئیسان فساق آن ده تافساد کنند درآن ده وبحقیقت ضررنمی کنند مگردرحق خویشتن ونمی دانند(١٢٣) .

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ

وچون بیاید بایشان نشانه ای گویند هر گز

---

(١) مترجم گوید مراد ازین وسوسه آنست که اهل جاهلیت می گفتند چراکشته خودرا بخوریم وکشته خدارا نخوریم والله اعلم .

(٢) یعنی کافر بود هدایت کردیمش .

(٣) چنانکه رؤساء کفارمکه درنصرت کفرسعی می کردند والله اعلم .

مَآ أُوتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ ۘ اَللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهٗ ۗ
سَيُصِيبُ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ
شَدِيْدٌ بِمَا كَانُوْا يَمْكُرُوْنَ ﴿١٢٤﴾

ایمان نیاریم تاوقتیکه داده شودمارا مانندآنچه داده شده است پیغامبران خدارا[١] خدادانا تراست بمحل نهادن پیغامبری خود خواهد رسید این گناهگاران را رسوائی نزدیك خدا وعذابی سخت بسبب آنکه بدمی اندیشیدند (١٢٤) .

فَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَّهْدِيَهٗ يَشْرَحْ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ ۚ
وَمَنْ يُّرِدْ اَنْ يُّضِلَّهٗ يَجْعَلْ صَدْرَهٗ ضَيِّقًا حَرَجًا كَاَنَّمَا
يَصَّعَّدُ فِي السَّمَآءِ ۚ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِيْنَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢٥﴾

پس هرکه خداخواهد که هدایت کندش کشاده کندسینه اورابرای اسلام[٢] وهرکراخواهد که گمراه کندش تنگ کندسینه اورا درنهایت تنگی گویا بالامیرود درآسمان همچنین می اندازد خدا ناپاکی را بر کسانیکه ایمان نمی آرند[٣] (١٢٥) .

وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
يَّذَّكَّرُوْنَ ﴿١٢٦﴾

واین اسلام راه پروردگار تست راست آمده هرآئینه تفصیل کردیم نشانه هارا برای گروهی که پندپذیر میشوند (١٢٦) .

لَهُمْ دَارُ السَّلٰمِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٧﴾

ایشان راست سرای سلامتی یعنی بهشت نزدیك پروردگار ایشان واو کارسازِ ایشانست بسبب آنچه میکردند (١٢٧) .

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ۚ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ
مِّنَ الْاِنْسِ ۚ وَقَالَ اَوْلِيٰٓؤُهُمْ مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ
بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَّبَلَغْنَآ اَجَلَنَا الَّذِيْٓ اَجَّلْتَ لَنَا ۚ قَالَ

وروزی که حشر کندخدا ایشانرا همه یك جا گویدای گروه جن[٤] تابع خودبسیار گرفتید ازمردمان ومیگویند دوستان ایشان ازآدمیان[٥] ای پروردگار مابهره مند

(١) یعنی برهرکسی ازماجبرئیل فرودآیدووحی نازل بشود والله اعلم .
(٢) یعنی بفهماندش حقیقت اسلام ومحاسن آن والله اعلم .
(٣) یعنی هرچند می خواهند حقیقت اسلام ومحاسن آن بفهمند نمی توانند والله اعلم.
(٤) یعنی ای شیاطین .
(٥) یعنی تابعان ایشان رااازکفار .

النَّارُ مَثْوٰىكُمْ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۭ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۲۸﴾

شد بعض ما از بعض[1] ورسیدیم بمیعادخویش که معین کرده بودی برای ما[2] گویدخداآتش جای شماست جاویدان آنجالیکن آنچه خداخواسته است[3] هرآئینه پروردگار تواستوارکار داناست (۱۲۸) .

وَكَذٰلِكَ نُوَلِّيْ بَعْضَ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضًۢا بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۱۲۹﴾

وهمچنین مسلط می کنیم بعض ستمگاران را بربعض به سبب شومیٔ آنچه می کردند (۱۲۹) .

يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۭ قَالُوْا شَهِدْنَا عَلٰٓي اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا عَلٰٓي اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿۱۳۰﴾

ای گروه جن وانس آیانیامدند به شما پیغمبران ازجنسِ شما می خواندند برشما آیاتِ مرا وبیم می کردندشمارا ازملاقات این روزشما گویندااعتراف کردیم برخویشتن وفریب داده بودایشانرا زندگانی دنیا و گواهی دادند برخویشتن که ایشان کافر بودند[4] (۱۳۰) .

ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰي بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ ﴿۱۳۱﴾

این ارسالِ رسل بسبب آنست که هرگز پروردگار تو هلاك کنندهٔ شهرهاناباشد بجزای ظلم درحالیکه اهل آنهاغافل باشند[5] (۱۳۱) .

وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ۭ

وهر شخص را مرتبه هاست ازاجرآنچه

(۱) یعنی متبوعان خوشوقت شدند بتابعان و تابعان محظوظ شدند ازمتبوعان والله اعلم.
(۲) یعنی برای حسابِ ما پس درحق ماچه حکم است .
(۳) یعنی درحق اهلِ نجات والله اعلم .
(٤) مترجم گوید مرادآن است که آیانیامده اندازمجموعه جن و انس وآن صادق است ببودن رسل از انس مبعوث بانس و جن والله اعلم .
(٥) قبل بعثت عقوبت نمی آید والله اعلم .

وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾

کردند ونیست پروردگار توبی خبر ازآنچه به عمل می آرند (۱۳۲) .

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۚ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾

وپروردگار توغنی خداوندرحمت است ا گر خواهد دورکند شمارا وجانشین سازدپس ازشما هرکه را خواهد چنانکه پیداکردشمارا ازنسل قومی دیگر (۱۳۳) .

إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ ۖ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾

هرآئینه آنچه وعده کرده میشود شمارااالبته آمدنی است ونیستید شماعاجز کنندگان (١٣٤) .

قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾

بگوای قوم من عمل کنیدشمابرحالت خویش هرآئینه من نیزعمل کننده ام زودباشد که بدانید کسی را که باشداورا عاقبت پسندیده درآخرت هرآئینه رستگارنشوندظالمان (۱۳۵) .

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا

(۱) ومقررکردندبرای خدا ازآنچه او

---

(۱) مترجم گوید اهل جاهلیت احکامی چند اختراع کرده بودند ازآن جمله آنست که اززراعت ومواشی پاره ای برای خدامقررمی کردندپاره ای برای بتان و حصه خدابرمساکین وضعیفان صرف میکردند وحصه بتان بآستانه بتان میرسانیدندپس ا گر چیزی ازحصه خدادر حصه بتان مخلوط میشدترك می کردند که خدا حاجت نه دارد وا گر از حصه بتان درحصه خدا مخلوط می شد آن راجدا میکردند که بتان محتاج اندوآنجمله آنست که قتل دختران تجویز میکردند وپیشوایان ایشان بدین معنی فتوی داده بودند وازآنجمله آنست که بعض زراعت ومواشی را حجر میساختد که غیر سدنه بتان کسی دیگر نخوردوآنچه برای بتان ذبح میکردند نام خدا برآن نمی گرفتند ازآنجمله آنست که چون بحائر وسوائب بچه میدادندا گرزنده بودی مردان را حلال میدانستندنه زنان را وا گر مرده بودی همه را حلال میدانستند خدای تعالی رد این مذاهب باطله فرمودوآنچه حکم حق است بیان فرمودو محرماتی که همه اهل باطل برآن متفق اندذکر کرد والله اعلم .

فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا ۖ
فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَمَا كَانَ
لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ ۗ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾

پیداکرده است ازجنس زراعت وچهارپایان حصه گفتند این حصه برای خداست بگمان خویش و این حصه برای شرکاء که مامقرر کرده ایم پس آنچه بود برای شرکای ایشان نمی رسد به خدا و آنچه باشد برای خدامیرسد به شرکای ایشان بدچیزیست که مقررمی کنند (١٣٦) .

وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ
أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ
دِينَهُمْ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ
وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

وهمچنین آراسته کرده است درنظر بسیاری ازمشرکان قتل اولادایشان را شرکای ایشان[1] تاهلاك کنندایشان را وتامختلط کنند برایشان دین ایشان را و ا گرخواستی خدانکردندی این کار پس بگذارایشان رابامفتریات ایشان (١٣٧) .

وَقَالُوا هَٰذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَّا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَن
نَّشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ
لَّا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ ۚ سَيَجْزِيهِم
بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾

و گفتند این چهارپایان و زراعت حجراست نخوردآن را مگرآنکه ماخواهیم بگمان خویش وچهارپایان دیگراند که حرام کرده شده است سواری برپشت آنهاوچهار پایان دیگراندکه نام خدانمی گیرند هنگام ذبح آن بسبب آنکه دروغ بسته اند برخدا زودجزاء خواهد دادایشان را بمقابله آنچه افترای می کردند (١٣٨) .

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَٰذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا
وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا ۖ وَإِن يَكُن مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ

و گفتند آنچه درشکم این چهارپایان باشد[2] حلال است برای مردان ما وحرام است برزنان ما و ا گرمُرده باشد

---

(١) یعنی شیاطین که وسوسه کرده اندباپیشوایان که مذهب قرارداده اند والله اعلم.

(٢) یعنی درشکم بحائر سوائب باشد .

شُرَكَآؤُهُمْ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾

همه درآن شريك اند جزاخواهد داد به مقابله اين بيان ايشان هرآئينه اواستواركار دانااست (١٣٩) .

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوٓا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ
عِلْمٍ وَّحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللهُ افْتِرَآءً عَلَى اللهِ قَدْ
ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾

هرآئينه زيان كارشدند آنانكه كشتندفرزندان خودرا ازجهت بيخردى بغير دانش وحرام كردند آنچه روزى دادايشان را خدابه سبب دروغ بستن برخدا به تحقيق‌گمراه شدند ايشان ونبودند راه يافتگان (١٤٠) .

وَهُوَ الَّذِيٓ أَنْشَأَ جَنّٰتٍ مَّعْرُوشٰتٍ وَّغَيْرَ
مَعْرُوشٰتٍ وَّالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُ
وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ
كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِٓ إِذَآ أَثْمَرَ وَاٰتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾

وخداآنست كه پيدا كردبوستانهاى برداشته شده برپايها[1] وبوستانهاى غيربرداشته شده برپايها[2] وپيدا كرددرختان خرماراوزراعت را گوناگون ميوه هاى هريكى وزيتون وانارراِمانند يكديگر وغيرمانند يكديگر[3] بخوريد ازميوه هاى آن چون ميوه بيرون آورد و بدهيد زكوٰة اورا روز درويدن وى واسراف مكنيد هرآئينه خدادوست ندارد اسراف كنندگان را (١٤١) .

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَّفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللهُ
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾

وپيداكردازچهارپايان بار بردارنده را وجانورى راكه برزمين غلطانندبجهت ذبح بخوريد ازآنچه روزى داده است خداشماراوپيروى مكنيد گامهاى شيطان

---

(١) يعنى درختان انگور ومانند آن والله اعلم .
(٢) يعنى درختان برساق ايستاده والله اعلم .
(٣) يعنى افراد هر نوعى باعتبار صورت مانند يك ديگراند و به اعتبار مزه نه والله اعلم .

را هرآئینه اوشمارا دشمن ظاهراست (١٤٢) .

ثَمٰنِيَةَ أَزْوَاجٍۚ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِۗ
قُلْ ءٰٓالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِۖ نَبِّـُٔونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿١٤٣﴾

آفریدهشت قسم را از گوسفند دوقسم وازبزدوقسم[۱] بگوآیااین دونررا حرام کرده است خدای تعالی یااین دوماده را یاآن را که مشتمل شده است بروی رحمهای این دوماده خبردهیدمرابه دانش[۲] ا گر هستیدراستگو (١٤٣) .

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِۗ قُلْ ءٰٓالذَّكَرَيْنِ
حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِۖ
أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ إِذْ وَصّٰىكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَاۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ
افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍۗ إِنَّ اللّٰهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٤٤﴾

وپیداکرد ازشتردوقسم واز گاوٌدوقسم بگو آیااین دونرراحرام کرده است خدایااین دوماده رایاآنراکه مشتمل شده است بروی رحم های این دوماده آیاحاضربودید وقتیکه حکم کردشمارا خداباآن پس کیست ستمگارتر ازکسی که بندد برخدادروغ تا گمراه کند مردمان را بغیر دانش هرآئینه خدا راه نمی نماید قوم ستمگاران را (١٤٤) .

قُلْ لَّآ أَجِدُ فِي مَآ أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلٰى طَاعِمٍ يَّطْعَمُهٗٓ
إِلَّآ أَنْ يَّكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ
خِنْزِيرٍ فَإِنَّهٗ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖۚ فَمَنِ
اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٥﴾

بگونمی یابم درآنچه وحی فرستاده شده بسوی من هیچ چیزحرام برخورنده که بخوردآن را مگر آنکه باشد مردار یاخون ریخته شده یا گوشت خوك پس هرآئینه حرام است یاآنچه فسق باشدکه برای غیر خداآوازبلند کرده ذبح شود پس هرکه درمانده شود نه بغی کننده ونه ازحد گذرنده پس هرآئینه پروردگار تو آمرزنده

(۱) یعنی نرو ماده ازهر یك والله اعلم .
(۲) یعنی نقلی صحیح بیارید ازابراهیم واسمعیل علیهماالسلام واز کتب الهیه والله اعلم.

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُم بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

فَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل رَّبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن شَيْءٍ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِندَكُم مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾

مهربان است[١] (١٤٥) .

وبريهودحرام ساختيم هرجانورناخن دار[٢] واز گاؤ و گوسفند حرام ساختيم برايشان پيه اين دوقسم مگرپيهى كه برداشته است پشت اين دوقسم يابرداشته است آنرا رودهايا آنچه متعلق شدباستخوان اين طور جزاداديم ايشان را بمقابله ستم ايشان وهرآئينه ماراست گوئيم (١٤٦) .

پس ا گر به دروغ نسبت كنند ترابگوكه پروردگارشماخداوندمهربانى بسياراست وردكرده نمى شود عقوبتِ اوازقومِ ستمگاران (١٤٧) .

زودباشد كه بگويند مشركان ا گر خواستى خدا يعنى رضاى اوبودى شريك مقررنمى كرديم ونه پدران مامى كردند ونه حرام ميكرديم چيزى را همچنين بدروغ نسبت كردندكسانيكه پيش ازايشان بودند تاآنكه چشيدند عقوبتِ ما بگوآيا هست نزديك شما دانشى[٣] تابيرون آريد آن رابراى ماپيروى نمى كنيد مگرشبهه را ونيستيد شمامگر دروغگو (١٤٨) .

(١) مرادحصر اضافى است به نسبت بهيمة الانعام وآن اصناف ثمانيه مذكوراست سگ وشير وبازوغير آن ا گرچه حرام است ازبهيمة الانعام نيست ودرآن بحث نداشتند والله اعلم .

(٢) يعنى مثل شتروشتر مرغ والله اعلم .

(٣) يعنى نقلى ازكتب الهى والله اعلم .

قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدٰىكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾

بگوخدا راست دلیل محکم پس ا گر خواستی خدا هدایت کردی شمارا همه یك جا (١٤٩) .

قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللّٰهَ
حَرَّمَ هٰذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ
أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾

بگوبیارید گواهان خودرا آنانکه گواهی میدهند که خداحرام ساخته است این را پس (یامحمد) ا گر بفرض گواهی دهند تو معترف مشوباایشان و پیروی مکن خواهش کسانی که به دروغ نسبت کردند آیاتِ مارا وکسانیکه اعتقاد ندارند بآخرت وایشان باپروردگار خودبرابر میکنند[1] (١٥٠) .

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ
شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ
إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا
ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللّٰهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

بگوبیائید تابخوانم آنچه حرام کرده است پروردگارشما برشما (فرموده است) که شریك اومقررمکنید چیزیرا وبوالدین نیکوکاری کنید ومکشیداولاد خودرا ازترس فقر ما روزی میدهیم شمارا و ایشان را ونزدیك مشوید به بی حیائی[2] آنچه علانیه باشدازآن وآنچه پوشیده باشد ومَکُشید هیچ نفس را که حرام ساخته است خداکشتنش الّابحق[3] این حکم فرموده است شمارا تابودکه شمابه فهمید (١٥١) .

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتّٰى
يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ

ونزدیك مشوید به مال یتیم الّا بخصلتی که وی نیك است تاآنکه رسدبه جوانی خود وتمام کنید پیمانه وترازو را بانصاف

(١) یعنی معبود باطل را والله اعلم .
(٢) یعنی بزنا ولواطت .
(٣) یعنی بقصاص ومثل آن .

نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ
وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾

تكليف نمی دهیم هیچکس را مگر قدرطاقت او وچون سخن گوئید[1] پس رعایت انصاف بنمائید وا گر چه آن محکوم علیه صاحب قرابت باشد وبعهد خدا[2] وفاکنید این حکم فرموده است شمارا تاپندپذیر شوید (١٥٢) .

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾

وخبرداده است که آنچه مذکورشد راه من است راست ودرست آمده پس پیروی اوکنید وپیروی مکنید راه های دیگرراکه این راه هاجدا کنندشمارا ازراه خدا این حکم فرموده است شمارا تاپرهیزگاری کنید (١٥٣) .

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا
لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾

بازمی گویم که داده بودیم موسیٰ را کتاب تانعمت تمام کنیم برهرکه نیکوکار بود وبیان کنیم هرچیزرا وبجهت هدایت ومهربانی تاایشان بملاقات پروردگار خویش ایمان آرند[3] (١٥٤) .

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾

واین قرآن کتابیست که فروفرستادیمش بابرکت پس پیروی اوکنید وپرهیزگاری کنید تامهربانی کرده شود برشما (١٥٥) .

أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا
وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾

فرستادیمش تانگوئید بجزاین نیست که فرودآورده شدکتاب یعنی تورات وانجیل بردو گروه پیش ازماوبه تحقیق بودیم ما ازتلاوت ایشان بی خبر (١٥٦) .

(١) یعنی گواهی دهید یاحکم کنیدوالله اعلم .
(٢) یعنی بنذراو .
(٣) مترجم گوید ظاهر نزدیك این بنده آنست که حرام گردانیدیم اشیای مذکوره رادرازل برقوم نوح وهلم جرابازدادیم موسی را کتاب والله اعلم .

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَاءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا ۗ سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

یا گوئید اگرفرودآورده شدی برماکتاب هرآئینه می بودیم راه یافته ترازایشان پس آمده است به شماحجتی ازپروردگار شما و هدایت وبخشایش پس کیست ستمگار تراز کسی که بدروغ نسبت کند آیاتِ خدارا واعراض کندازآن جزاخواهیم داد اعراض کنندگان را ازآیات خویش بدترین عذاب بسبب آنکه اعراض می کردند (۱۵۷) .

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ ۗ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا ۗ قُلِ انتَظِرُوا إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾

آیامنتظر نیستند مگرآن را که بیایند بدیشان فرشتگان[۱] یابیاید پروردگار تو یابیاید بعض نشانه های پروردگارتو[۲] روزیکه بیاید بعض نشانه های پروردگارتو نفع نه دهدنفسی را که ایمان نیاورده بودپیش ازین ایمان او یانفع ندهد نفسی راکه کسب نکرده بود درایمان خودعمل خیر[۳] بگوانتظار کنید هرآئینه مانیز منتظریم (۱۵۸) .

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ۚ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾

به تحقیق کسانیکه پراگنده کردند دین خودرا و گروه گروه شدند نیستی ازایشان درهیچ حساب[٤] جزاین نیست که کارایشان گذاشته شده بسوی خداست بازخبردهد ایشان را بعاقبت آنچه می

---

(۱) یعنی برای قبض ارواح .
(۲) یعنی طلوع شمس ازمغرب یادابة الارض والله اعلم .
(۳) یعنی آنروزتوبهٔ گنهگار وایمان کافر قبول نشود والله اعلم .
(٤) یعنی ازتومواخذه نخواهند کرد والله اعلم .

کردند (١٥٩) .

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ۖ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ
فَلَا يُجْزَىٰٓ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾

هرکه آورد نیکی پس اوراست ده چندان آن وهرکه آوردبدی جزا داده نخواهد شد الّا مثل آن وایشان ستم کرده نخواهند شد (١٦٠) .

قُلْ إِنَّنِي هَدَىٰنِي رَبِّيٓ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ
إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾

بگو هرآئینه دلالت کرده است مرا پروردگار من بسوی راه راست مراد می دارم دین درست کیش ابراهیم را حنیف شده و نه بود ازمشرکان (١٦١) .

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
رَبِّ الْعَٰلَمِينَ ﴿١٦٢﴾

بگو هرآئینه نمازمن وحج وقربانی من و زندگانی من و موت من همه برای خداست پروردگار عالمها (١٦٢) .

لَا شَرِيكَ لَهُ ۖ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾

هیچ شریك نیست مراورا و باین توحید فرموده شد مراو من نخستین مسلمانانم (١٦٣) .

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ
إِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾

بگوآیا طلب کنم پروردگار غیر خدا واوست پروردگار همه چیز وعمل نمی کند هیچ کسی مگر برذات خود وبرندارد هیچ بردارنده باردیگررا بازبسوی پروردگار شما رجوع شماباشد پس خبردار کند شمارا بآنچه که درآن اختلاف می کردید (١٦٤) .

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَٰٓئِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
دَرَجَٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَآ ءَاتَىٰكُمْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

واو آنست که ساخت شمارا جانشینان در زمین وبلند کرد بعضی را بالای بعضی درجه ها تابیازماید شمارا درآنچه داده است به شما هرآئینه پروردگار تو شتاب کننده عقوبت است وهرآئینه او آمرزنده مهربان است (١٦٥) .